

[Gade]

Produktionsnedgangen, fordi man bliver økologisk, er ikke voldsom. Nogle steder er det så også en lille produktionsnedgang, vi skal have, en 5-10 pct., hvis vi ellers sørger for at kombinere det med den rette holdningsændring, som f.eks. betyder øget satsning på uddannelse af landmænd. Det er noget vigtigt her, fordi en økologisk landmand skal nødvendigvis være mange gange fagligt dygtigere, have større landbrugsfaglig og større miljøfaglig indsigt end den, der klarer sig ved at bruge kemisk landbrug.

Min sidste kommentar er om miljøministerens udtalelser om, at vi skal samarbejde. Jamen fru miljøminister, det er der vel heller ikke nogen der har anfægtet at vi skal. Jeg skal sige lige så stille og fredeligt, at grunden til mine bemærkninger er såmænd den, miljøministeren selv sagde: at denne statusredegørelse, som vi ikke rigtig ved hvad er for noget, og som skal komme senest 1. april, i samarbejde med landbrugets organisationer skal fremlægge en statusrapport for en bæredygtig udvikling i landbruget. Hertil siger jeg bare, at jeg synes, det er rigtigt at snakke med landbrugets organisationer, jeg synes, det er rigtigt at samarbejde, men jeg synes, at det, der skal fremlægges i Folketinget, ikke er, hvad man er blevet enig med landbrugets organisationer om entydigt. Det er da godt, hvis man er det, men det må jo handle om, hvad man politisk går ind for.

Tilbage står for mig, at vi har en regering, som ikke mener, at man kan gøre det samme på landbrugsområdet, som man kan gøre på energiområdet og på trafikområdet. Det står jeg uforstående over for – der er i hvert fald ingen saglige miljømæssige argumenter for det – medmindre det altså bare skyldes en eller anden blokering af politisk art i regeringen.

Trøjborg (S):

Der er vel ikke noget at sige til, at miljøministeren anlægger et lidt irritabelt tonefald. Der er ingen tvivl om, at netop det emne, som vi diskuterer her, er et meget svært problem at håndtere for regeringen, for, som jeg påpegede i mit første indlæg, her er et problemfelt, som regeringen er dybt uenig om. Det synes jeg også debatten i dag har vist. Der er langt fra den holdning, miljøministeren repræsenterer og tidligere er stemt for, og så den, hr. Sønderby repræsenterer.

Miljøministeren svarer igen og igen, at regeringen står bag målsætningen i vandmiljøplanen: kunstgødningforbruget skal falde, og hr. Sønderby siger her fra talerstolen, at landbruget bruger ikke mere kunstgødning, end det er nødvendigt. Derfor er der ingen grund til særskilte initiativer på dette område. Derfor er der ikke noget at sige til, at miljøministeren har en række problemer med at få udmøntet en politik i praksis. Jeg synes, at det er fornuftigt, at miljøministeren siger, at skal dette lykkes, skal der samarbejdes med landbrugets organisationer. Det er fint nok at holde møder med landbrugets organisationer og finde en model, der kan anvendes til noget praktisk. Det er fint nok at have en dialog med landbruget, men problemet er – og det er det stadig væk – at regeringen ikke har formået at skabe en fælles holdning.

Jeg synes også, miljøministerens svar til os her viser, at det ikke er lykkedes for regeringen at fortælle de fællesministerielle udvalg, der er nedsat, hvad regeringens holdning er, og derfor kommer der ikke nogen initiativer frem. Der kommer ikke noget frem på regeringens bord, der er ingen embedsmandsudvalg, der kan finde frem til fælles holdninger, når regeringen notorisk er uenig om, hvilken vej man skal gå.

Miljøministeren siger, at der ikke er behov for nye initiativer, hvis der ikke dukker afgørende nye oplysninger op. Man må spørge miljøministeren: Er det ikke afgørende nye oplysninger, når den forudsatte nedgang i landbrugets kvælstofudledning ikke blev 127.000 t., men maksimalt 60.000 t, altså knap halvdelen? Er det ikke afgørende nye oplysninger, når hele forudsætningen for et fald i kunstgødningforbruget ikke eksisterer?

Lad mig sige til miljøministeren, at jeg er enig med miljøministeren i, at en bæredygtig udvikling i landbruget ikke gør det alene. En bæredygtig udvikling, en bæredygtig økologisk udvikling kan ikke indskrænkes til landbruget alene, men dækker selvfølgelig også en række andre områder. Netop derfor har vi fremsat den dagsorden, som vi har fremsat. Vi har på en række andre områder fået vedtaget handlingsplaner: affaldspolitikken, energi, trafik osv. Hvorfor skal det ikke også være tilfældet på landbrugsområdet, hvor vi notorisk har nogle store problemer, som vi står over for, og som det er påpeget i dag? Det er besynderligt, at regeringen ikke på dette område kan stemme for den dagsorden, som S og SF har fremsat.